

Pedagogická fakulta Univerzity Hradec Králové
Hodnocení diplomové práce
Posudek oponenta práce

Jméno autora: **Sára Janoušková**

Název práce: **Problematika kyberšikany ve výuce výchovy k občanství na druhém stupni ZŠ**

Vedoucí práce: **Mgr. Radka Skorunková Ph.D.**

Téma práce: stále velmi aktuální

Téma bylo v literatuře: v současnosti častěji frekventované

Jazyková a stylistická úroveň práce: nadprůměrná; zřejmě vliv studia ČJ

Rozsah práce: přiměřený

Použitá literatura: odpovídající

Počet uváděných titulů: nadstandardní

Citace v textu: v normě; velmi neobvyklé – zejména u základních definic – je nepřítomnost přímých citací; větší riziko „nálezu“ v anti plagiátorském programu

Formální stránka práce: na slušné úrovni; nicméně s několika chybami typu „překlepu“: s. 39, 44, 52, 66, 74, 79, 80 (i pravopis)

Využitelnost pro praxi: částečná

Cíl práce: převážně splněn

Konkrétní náměty, připomínky nebo otázky vyžadující doplnění u obhajoby:

S. Janoušková rozdělila „tradičně“ zvolené téma na dvě části: teoretickou a empirickou. Teoretická část práce je dále rozdělena (mimo Úvodu) na tři kapitoly nazvané *Srovnání šikany a kyberšikany*, *Kyberšikana* a *Analýza tématu šikany a kyberšikany v učebnicích výchovy k občanství*. První dvě kapitoly jsou dále členěny na řadu podkapitol (týká se především kapitoly *Kyberšikana*). Specifickým přínosem je pokus o analýzu obsahu dostupných učebnic výchovy k občanství ve vazbě na téma diplomové práce. Celkově lze konstatovat, že teoretická část práce je zpracována solidně, autorka má „načteno“ a v podstatě tématu kyberšikany se dobře orientuje. Jistěže by se dalo polemizovat např. o proporcii kapitol věnovaných *Prostředkům šíření (kyberšikany) ve vztahu k Formám kyberšikany*.

Těžiště práce shledávám v její praktické části. Diplomantka použila dotazníkovou metodu vlastní produkce ve dvojím opakovaném využití, dále reflektovala dvě vyučovací hodiny zaměřené na téma kyberšikany a realizovala rozhovor se školní metodičkou prevence ve stejné škole, kde byly užity dotazníky i proběhla zmíněná výuka. Vše v jedné škole: plusy a minusy? Metodologická poznámka: Autorka nesprávně označuje pozorování za kvantitativní metodu. Za jakých okolností by to mohlo platit?

Výzkumný soubor čítal 139 žáků nižšího gymnázia ve věku 11–13 let. Nejprve k výstupům z dotazníků. Za zajímavé lze označit odpovědi na otázky 9, 10, 12 a 13. Především tehdy, když je nahlížíme bez vzájemného propojení. Jde o nevyužitou příležitost vytěžit ze srovnání odpovědí na položky 9 a 10 a rovněž na 12 a 13 daleko více, než v komentářích autorka přičinila. Téma pro obhajobu. Pokud se týká stanovených hypotéz, vnímám jejich funkci jako nadbytečnou, a tedy spíše dekorativní. Kdyby nebyly, nic by se nestalo.

Jistou relevanci je možno připsat reflexi dvou hodin výuky věnovaných kyberšikaně. Zde by mělo větší sílu, kdyby vyučující byly sama S. Janoušková. Takto není úplně zřejmá její zásluha na tom, že v opakovaně zadaném dotazníku se skóre žáku výrazně zlepšilo. Proč nelze tyto – byť pozitivní – výstupy přeceňovat?

Praktická část DP vyústila v rozsáhlý rozhovor (12 a ½ stran) se školní metodičkou prevence (viz příloha C). Nepochybně zde nalezneme řadu cenných postřehů, které mohou být diplomantce v budoucnu k užítku. Na druhou stranu kladené otázky i odpovědi ilustrují problémy realizace prevence na českých školách. V tomto případě, kdyby se vše na dané škole dařilo, jak je plánováno a představováno, pak by výsledky získané dotazníkem byly příznivější.

Závěr: Hodnocená DP představuje poctivě odpracovaný pokus S. Janouškové zvolené téma zevrubně prozkoumat. Zmíněné nedotaženosti mají bezpochyby omluvitelnou příčinu v její menší zkušenosti.